

Obsah

Editoriál (3)

Kde? Čo? Kedy? (4 - 5)

Na slovíčko s... Julo Slovák (6 - 8)

Svedectvá

Keď Boží Duch vanie (9)

S nádychom detektívky... (10 - 11)

Chlapci a dievčatá (12 - 13)

Stretnutie kňazov - rodákov z Novej Bane (14 - 15)

Život je ZiWhat (16)

No ale takôtot! (17)

Podme oslavovať spoločne... (18 - 19)

Lumen fest 2010 (20 - 22)

Vau! alebo „O treťom Božom prikázani“ (23 - 25)

Predstavte si (26 - 27)

Podme kráčať spoločne... (28 - 31)

Bratia (32 - 33)

Sv. Helena (34 - 35)

Knižné novinky u pani Firákovej (36 - 37)

Piatkové kresby detí (37)

Pre bystrejšiu hlavičku (38)

Vtipy (39)

Skryť sa pri Bohu (40)

Redakcia:

Lucia „Lucka“ Budinská

Ivona „Ivka“ Štrbáková

Júlia „Julka“ Tisovská

Adriána „Ada“ Hellebrandtová

Romana Hlaváčová

Sidónia „Sidy“ Pálenkášová

Simona Pirháčová

Richard „Rišo“ Krátky

Filip „Fifopipo“ Gálik

Juraj „Lox“ Búry

Grafika:

Kristián „Kiko“ Balco

Gramatika:

Katarína Boboničová

Andrea „Aja“ Šáliková

Katka Jančeková

Časopis je určený pre vnútorné potreby spoločenstva Dom chvály.

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov. Za príspevky ďakujeme.

Vaše nápady a príspevky posielajte na našu mailovú adresu:

casopis.podnebie@gmail.com

Editoriál

Potrebujem si oddýchnuť! Konečne vypnúť! Ujsť niekam preč od zhonu, školy, práce, zvedavých spoluobčanov či od štyroch otrepáných stien... Zaváňa mi tu túžba po prežití niečoho nového, niečoho zvláštneho, možno dobrodružného alebo pokojného, v každom prípade však iného. Pobalím svoj športový vak, vykúpim všetky bôčikové paštety v Hoľape a vydám sa do boja o prežitie v našich „džungliach“ plných komárov, mravcov, húseníc... Okrem skvelého zážitku z očarujúcich výhľadov a ubolených chodidiel máte výnimočnú príležitosť prežiť naozaj živú a úprimnú modlitbu. Veď si len skúste predstaviť,

ako sa večer skrúcate do spacieho vaku a zrazu zachytíte podivuhodný zvuk prichádzajúci z tmavého lesa. Váš Otčenáš v tej chvíli nadobudne takú vysokú intenzitu sústredenosti a dôležitosti, že sa zastavíte až v hladine alfa.

Dobrodružstvo by sme teda mali za sebou, čo takto vydať sa do sveta. Doma to už poznáme a keď budeme postupovať smerom na juh, je veľmi pravdepodobné, že natrafíme na teplejšie podnebie či slanú chuť mora. Môžeme stretnúť nových ľudí, pozorovať ako si žijú a pri troche odvahy pustiť sa s nimi do konverzácie. A čo takto zavítať do miestneho kostola? Vravíte, že nebudete rozumieť kázni? No a čo! Slová nie sú tie najpodstatnejšie. Stačí otvoriť priestor iným zmyslom a vnímať priebeh svätej omše po novom. Otvoriť svoje srdce a nechať Pána jednoducho vstúpiť dnu. Len tak. Prirodzene.

Prajem vám všetkým, nech prežijete počas nasledujúcich voľných dní naozaj krásny a požehnaný čas, nech si uvedomíte a objavíte Jeho prítomnosť kdekoľvek budete a pridáte do svojej zbierky zážitkov minimálne jeden ďalší vzácny unikát.

Ada

Kde? Čo? Kedy?

Leto je bezpochyby časom oddychu a prázdninových „špecialít“ nielen pre nás študentov, ale vôbec pre všetkých. Mnohí už niekoľko mesiacov predtým plánujú dovolenky, objednávajú hotely, hľadajú najlepšie spôsoby strávenia letnej dovolenky a úniku z práce a často aj zo stresu alebo napätia.

Cieľom tohto článku ale nie je žiadne filozofovanie o lete a formách dovoleniek. Práve naopak. Chceme vám ponúknuť akýsi prehľad aspoň niekoľkých akcií, o ktorých si myslíme, že by mohli občerstviť nielen vaše telo, ale aj vášho ducha. A tak vám umožnili využiť čas dovoleniek efektívne a ešte aj na budovanie vzťahu s naším Bohom.

Tak poďme na to. Akcie vám ponúkame chronologicky zoradené, pri väčšine je uvedený aj nejaký kontakt, resp. webová stránka, kde nájdete bližšie informácie.

Kresťanské hudobné festivaly (nie)len pre mladých:

Verím Pane

21. – 25. júl 2010, Námestovo, hlavná

téma: „DOMA JE DOMA!“
Kombinácia hudby, omší, prednášok, workshopov a tvorivých dielní, divadla, atď.
www.verimpane.sk

Campfest

5. – 8. august 2010, Ranč Kráľova Lehota, hlavná téma: „VIP ZÓNA“
Hudba, prednášky, workshopy, možnosť prístúpenia k sviatosti zmierenia, služba poradenstva...
www.campfest.sk

Púte:

Karmelfest

16. – 18. júl 2010, Topoľčianky
Program tvoria workshopy, prednášky (o. Pavol Hudák), polnočná svätá omša a veľa iného. Toto pútnické stretnutie mládeže je súčasťou Škapuliarskej púte v Topoľčiankach.
www.karmelfest.sk

Púť radosti – Festival Radosti

12. – 16. august, Vysoká nad Uhom
Festival na mieste, kde žila i zomrela mučenica čistoty, Anna Kolesárová
www.domcek.org (a potom klik na púť

radosti v pravom hornom rohu :)

Púť rodín

29. august 2010, Vysoká nad Uhom
www.domcek.org (a klik na púť rodín)

Púť mužov

22. august 2010, Gaboltov
Táto púť mužov je vyvrcholením Stretnutia mužov (pozri nižšie); každoročne sa na nej stretáva viac ako 1000 mužov z celého Slovenska

Duchovné obnovy a cvičenia:

Duchovné cvičenia s P. Eliasom Vellom
Kežmarok

10. – 15. august 2010 – hlavná téma: Desať Božích prikázaní
16. – 21. august 2010 – hlavná téma: Vnútorne uzdravenia
Prihlásiť sa je možné v OZ Cortona, Engelsova 4, 080 01 Prešov

Stretnutie mužov

19. – 21. august 2010, Prešov
(spoločenstvo Marana Tha)
Duchovná obnova určená špeciálne pre mužov, ktorá sa snaží odpovedať na Božiu výzvu, aby muži boli tým, čím majú byť, mužmi modlitby a viery, mužmi, ktorí kráčajú životom v autorite a šíria Kristovu lásku.
<http://www.maranathapo.sk/sk/stretnutie-muzov/>

Stretnutie pre ženy

27. – 29. august 2010, Prešov
(spoločenstvo Marana Tha)
Stretnutie určené pre ženy o objavovaní krásy, ktorú dáva ženám do srdca Boh.

Duchovné cvičenia u Jezuitov

Prešov
Duchovné obnovy na rôzne témy a v rôznych termínoch. Bližšie info na stránke:
http://www.jezuiti.sk/index.php?stranka=domy_presov&otvor=39#39

Duchovné cvičenia u Benediktínov

Šamor
Čas v tichu benediktínskeho kláštora.
Bližšie info:
www.benediktini.sk

Duchovné cvičenia s Komunitou

Blahoslavenstiev
Duchovné cvičenia na rôzne témy, v rôznych termínoch a na rôznych miestach a to nielen počas prázdnin. Akékoľvek bližšie informácie na:
<http://blahoslavenstva.sk/>

Iné:

Katolícka charizmatická konferencia

7. – 11. júla 2010, Brno, hlavná téma: „A keď ho uvidel, bolo mu ho ľúto.“ (Lk 10, 33)
<http://konference.cho.cz/%C3%BAvodn%C3%AD-strana.aspx>

Letné stretnutie rodín s deťmi

25. – 31. júla 2010, Trenčín, hlavná téma: „RÓDINY, BOH VÁS MILUJE!“
(prihlasovanie na túto akciu je oficiálne ukončené, ale je možné, v prípade záujmu, dohodnúť sa a prihlásiť aj po termíne)
https://secure2.tophosting.cz/blahoslavenstva.sk/index.php?option=com_content&task=view&id=28&Itemid=56

Medzinárodný festival mládeže

1. – 6. august 2010, Medjugorje, hlavná téma: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“ (Mk 10, 17)
<http://www.mladifest.com/medjugorje/photo/youthfestival2010/youthfestival2010.htm>

Čo dodať? Snáď iba to, že za celú redakciu PodNebia vám prajem požehnané leto a efektívne využitý čas dovoleniek a oddychu :)

*simona

Julo Slovák

foto: internet

Ako si spoznal Boha?

Ku viere som bol vedený od malička vo svojej rodine, ale je pravda, že Boha som vôbec nepoznal až do svojich 14 rokov. Vtedy ma niekto z kostola prihlásil na animátorskú školu. V domnienke, že to bude séria chatovačiek, ako som ich vtedy poznal ja, som súhlasil. Prvý víkend plný prednášok a modlitieb bol vtedy pre mňa úplne hrozný a povedal som si, že nikdy viac sem neprídem, ale v sobotu večer sa na chválach niečo vo mne zlomilo a Boh sa ma dotkol. Začal som Ho teda spoznávať a stále Ho spoznávam.

Aky bol tvoj život predtým? Zmenil by si niečo na ňom?

Život pred obrátením bol asi dosť pestrý. Ulica, veľa obchodovania s napaľovaním a predávaním všetkého, čo sa dalo (začal som už vo svojich 10-11 rokoch :) s tým bolo spojených veľa klamstiev, nadávok a pod. Stále som sa snažil niekam patriť, ale moji rovesníci mi veľmi nesedeli a tak som hľadal svoje miesto kdekoľvek inde. Chodil som z partie do partie a všade sa ma po čase zbavili, no väčšinou mi to veľmi nevadilo (aspoň som si to myslel) .. tesne pred obrátením som zakotvil v skupinke skejterov vo Zvolene a som si stopercentne istý, že Boh mal so mnou od začiatku iné plány. Keď som prišiel ku týmto ľuďom, bol to asi ten naj čas, kedy bolo potrebné

zasiahnuť.. myslím si, že trochu neskôr by som bol už padol niekde veľmi hlboko.

Ako ťa Boh priviedol na myšlienku spievať a neskôr založiť skupinu eSPé?

Bol to vyslovene Jeho nápad a Jeho vedenie. Keď som sa obrátil, mal som v hlave jednu malú myšlienku o tom, že by bolo možno pekné, keby som vedel hrať na gitaru.. miloval som chvály a cítil som v sebe niečo, čo ma ku nim priťahovalo. Vtedy som to volal záľuba, dnes viem, že to bolo povolanie. Všetky tieto myšlienky som však nebral vážne, moja umelecká kariéra skončila po pol roku chodenia do ZUŠ na tanečnú, kde sme v prípravke robili kotrmelce... Jeden deň som však dostal obálku s 5000 korunami na to, aby som si kúpil gitaru. Nevedel som o gitarách nič.. ale prišiel som do hudobní a kúpil - 6 strún a čierna - to boli jediné dve kritéria, čo som mal. A potom to už išlo Božími cestami až ku založeniu kapely eSPé, vydaniu troch CD, množstve možností viesť chvály a ku neveriteľne dobrodružnej ceste s Bohom.

Ako si sa dostal do spoločenstva SP?

Hmm... kedysi som patri do skupiniek birmovancov na Sliači, prípadne ku tzv. „priateľom fary“ :) .. keď som sa obrátil, horela vo mne túžba zdieľať to, čo je vo mne s inými kresťanmi. Žiaľ som zistil, že to čo som žil vo svojom srdci, môj osobný vzťah s Kristom, vôbec nie je štandard u ľudí v našej farnosti.. nenašiel sa nikto, s kým by som to dokázal hlboko a blízko zdieľať a tak som pochopil, že je čas modlitebne a služobne bojovať o ľudí v našej farnosti. Spoločenstvo SP vzniklo

v mojom srdci tesne po obrátení a postupne sa vyvíjali a rástlo.. až do dnes.

Čo plánuješ v budúcnosti?

Veľmi ťažká otázka... z duchovného hľadiska by som rád zostal v službe naplno a uvidíme, čo plánuje Boh.

No a tak osobne - chcel by som si založiť rodinu a žiť pekný život so svojou manželkou a deťmi, ktoré budeme spoločne viesť k Bohu. Bude to krásne :))

Si organizátor niektorých festivalov, projektu Godzone.

Čo ťa k tomu viedlo? Čo od toho očakávaš?

Kedysi som bol jedným z organizátorov festivalu Voľnosť na Nevoľnom, tento festival však tento rok už ukončil svoje pôsobenie. Jedna z vecí, ktorá ma k tomu viedla, bola obrovská túžba podeliť sa s tým ako poznám Boha ja a čo urobil v mojom živote. Jednoducho nevydržím doma sedieť a nič neurobiť, keď viem, ako veľa nám Boh dal. Oheň v mojom srdci túži ohlasovať zo striech a ísť až na kraj sveta. Festivaly, projekty, akcie a čokoľvek iné sú len prostriedky ku dosiahnutiu jediného cieľa. A tým je ohlasovanie evanjelia, prebudenie, zjednotenie a obnova.

Verím, že robím to, do čoho ma povolal Boh, že projekty, v ktorých som zapojený, má Boh skutočne na srdci. Snažím sa hľadať jeho tvár a jeho vôľu vo všetkom, čo robím. Momentálne pracujem hlavne na projekte Godzone. Týmto projektom chceme šíriť evanjelium spôsobom, ktorý bude zrozumiteľný a relevantný. Túžime pomôcť evanjelizačnej službe na Slovensku.

Veríme, že sa nám podarí osloviť čo najviac modlitebníkov, dobrovoľníkov a finančných partnerov, ktorí za do tohto projektu zapoja a tak budeme schopní sa v jednote podieľať na evanjelizácii na Slovensku. Veríme, že dokážeme zamestnať tím mladých ľudí, ktorí budú na plný úväzok pracovať pre šírenie Božieho kráľovstva a budú produkovať služby, ktoré dobrovoľníci v spoločenstvách popri práci a povinnostiach jednoducho nestíhajú. Na www.godzone.sk sa o tomto projekte dozvieme viac a ak vás zaujme, budeme veľmi radi, ak sa ku nemu pridáte akýmkoľvek spôsobom - a to konkrétne registráciou v sekcii zapoj sa. Po registrácii vám budú mailom chodiť pravidelné informácie o tom čo tento projekt chystá a čo sa mu už podarilo.

Ako sa ti páčilo v Novej Bani pri stretnutí spoločenstiev?

Myslím si že takéto stretnutia sú naozaj krásny čas a zároveň sú veľmi dôležité, a to zvlášť v našej diecéze. Verím, že potrebujeme deklarovať jednotu živých spoločenstiev našej diecézy a budovať ju naďalej a mať tak vplyv na naše farnosti či celú diecézu. Modlitba je samozrejme prvý krok, ktorý potrebujeme spolu robiť. Ježiš vo svojej modlitbe spomína ako veľmi túži po našej jednote. Ja osobne mám jednotu veľmi na srdci a stretnutie ako bolo toto, je pre mňa ako balzam na dušu :) ... okrem toho je fakt úžasný pocit viesť chvály v spoločenstve ľudí, ktorí sa prišli modliť so záujmom a horlivosťou. Bola to pre nás veľká odmena a veľká česť.

Vízia projektu Godzone

Tento projekt je tu, aby ukazoval kvalitu Božej zóny a silu Jeho posolstva! Projekt GODZONE túži priniesť prebudenie, zjednotenie, motiváciu a povzbudenie. Vieme, že tento svet potrebuje počuť silné posolstvo evanjelia a chceme ho priniesť spôsobom, ktorý zasiahne - atraktívnym, kreatívnym a moderným.

foto: flickr.com

Keď Boží Duch vane

Raz, v jednu krásnu nedeľu, zvanú Turíce, Boh ku mne hovoril hlasom jemným, ktorý prichádzal priamo z nebies.

foto: deviantart.com

Počas turíčnej omši ku mne Pán prehováral ústami kňaza. Hovoril o Božej kreativite a spôsoboch, ako sa k nám On prihovára. Neskôr večer som vyšiel von, ľahol som si na dvore na lavičku a rozmýšľal som. Pomyslel som si, aké krásne by bolo v takú teplú noc vidieť oblohu vyfintenú hviezdami a ostatnými svetielkami, ktoré tam Boh tak starostlivo poukladal. Popritom som vzhliadol na nebo, ktoré zakrývala súvislá vrstva oblakov. „Preto je tak teplo,“ pomyslel som si pri pohľade na zaoblačenú oblohu.

Ako som tak krátku chvíľu pozeral do neba, ležiac na starej lavičke, súvislá vrstva oblakov, ktorá predtým nevyzerala na to, že by sa chystala na mňa prehovoriť ústami Boha, sa začala pomaly hýbať a odhaľovať mi pár hviezdíček. Akoby žmurkali spoza ešte nevyjasneného miesta bez oblakov. Oblaky sa rozdeľovali a súvislá vrstva ostávala len po okrajoch neba. Boh videl moje srdce, túžbu vidieť jeho dielo, ktoré stvoril tak ďaleko od nás. Chvíľu som pozeral na

hviezdy. Vánok, v ktorom som si uvedomoval, kto sa skrýva za týmto krásnym momentom, mi obľizoval tvár ako šteniatko milujúce svojho pána.

Vtedy, keď vykukol mesiac a pridala sa ku hviezdám, Duch Svätý prišiel ku mne a začali sme sa modliť. Turíce a Duch Svätý. Je úžasný, dovolil mi modliť sa pri prekvapení, ktoré si pre mňa prichystal. Musím uznať, že s nami ľuďmi to vie. Domodlil som sa s vďačnosťou vyslovenou mojim srdcom a pološeptom vychádzajúcim z pier, ktorých sa dotýkal On sám, Duch Boží. A nebo sa začalo zatvárať. Cítil som, že Boh to urobil pre mňa zo svojej nekonečnej lásky. Aj mne sa chcel dať poznať v deň Turíc, kedy toho toľko v minulosti urobil. Ako sa tak nebo zatváralo, oblaky sa združovali znova do súvislej prikrývky, uvidel som tam, kde predtým boli hviezdy, smajlíka, ktorým sa so mnou Boh rozlúčil na koniec modlitby =). On je fakt kreatívny a vie, ako potešiť.

Janči Škvarka

S nádychom detektívky...

Toto svedectvo je neobyčajné. Toto sa naozaj stalo. No nebol som to ja a ani žiadny iný človek, ale bol to Boh, ktorý urobil neskutočné veci skutočnými. Ved' posúďte sami.

foto: Kiko

Mám auto. Nie také obyčajné, nie je to ani škodovka. Ale také podľa môjho gusta, na ktoré som si nejaký ten čas šetril peniaze. Nemám k nemu žiadny citový vzťah a ani sa nesnažím, aby bolo mojím bohom, ale mám ho rád a dávam naň pozor, ved' je to predsa moje auto. Občas ho požičiam rodičom. Inak tomu nebolo ani nedávno, keď potrebovali ísť na nákupy. Ved' nech sa auto využije, predsa ho nebudem škrupulózne opatrovať a

ochraňovať. Rodičia pobehali celé mesto, ale čo sa nestalo! Domov sa vrátili bez dokladov. Hneď, ako mi to oznámili, hlavou mi prebehlo, že ako ich len mohli stratiť, prečo na ne nedávali väčší pozor, ja im už auto nikdy nepožičiam... Ale nechcel a nenechal som sa ovplyvniť týmito myšlienkami. V srdci som mal taký zvláštny pokoj a skalopevnú istotu, že doklady sa nestratili. A keď som videl otca, ako mu je to veľmi ľúto, ani som sa nemohol na neho hnevať,

skôr som sa mu snažil pomôcť nájsť ich. Tak sme začali hľadať. Najprv doma a potom všade, kde boli nakupovať. No nenašli sa.

Ako „dobrému kresťanovi“ mi napadla aj druhá možnosť a-že by som sa mohol aj modliť za to, aby mi Boh pomohol nájsť tie doklady. Tak som sa začal modliť. Prosil som sv. Antona Paduánskeho, patróna všetkých stratených vecí, potom som sa modlil ku všetkým svätým, k Panne Márii, poprosil som o modlitbu chalanov na stretku, tiež som prosil o modlitbu na ruženci, ktorý sa modlia mladí zo spoločenstva každý utorok, ale bezvýsledne. Nestrácal som vieru, ale trpezlivosť áno. Začal som rozmýšľať ako človek tohto sveta. Zisťoval som si, čo stoja nové doklady. Oco bol medzitým tiež zisťovať u policajtov, či sa náhodou nenašli a čo treba na vybavenie nových. A ja som si už chystal na ne peniaze. Dokonca som si predstavoval aj slová policajta, ako ma tam bude zhadzovať (i keď to nebola moja chyba). No hrôza len pomyslieť! Nuž som sa ešte naposledy, posilnený Duchom

Svätým, vzchopil a predniesol som Bohu modlitbu, že ak ich nenájdem do piatka, tak v pondelok si pôjdem vybaviť nové.

Asi v stredu alebo vo štvrtok, po dvoch týždňoch ako sa stratili, mi zvoní v práci mobil. Volá mi oco. Ani by ma vo sne nenapadlo, že mi ide oznámiť, že doklady sa našli. Ani som sa neradoval. Bolo mi to akési samozrejmé, ako keby som iné ani neočakával. Najlepší na tom celom bol záver. Po práci som prišiel z roboty a čakal som na vysvetlenie. Mama vraj dostala chuť na sladkosť, tak si išla niečo zobrať do skrinky, kde sú sladkosti a ako tam tak šmátrala, spadla jedna čokoláda z druhej a medzi nimi boli moje doklady. Pýtate sa, ako sa tam dostali? Dobrá otázka! V ten deň, keď boli rodičia spolu nakupovať, oco mal moje doklady vo vnútornom vrecku svojho kabáta. Ako tak balil nákup, nevedel kam pobaliť tie dve čokolády. Strčil si ich do kabáta, presne tam, kde boli moje doklady. Zhodou okolností sa doklady dostali medzi čokolády a odtiaľ... ale to už hádam netreba.

Tak čo myslíte? Náhoda?

Majo

**Je úžasné,
koľko náhod sa
stane, keď sa
človek začne
modliť.**

foto: flickr.com

Chlapci a dievčatá

Mesiac nám jasne svietil na cestu. Jeho striebristé svetlo jemne hladilo roztratené jablone a trávnu. Dráždil moju fantáziu a mne mimovoľne zablúdili myšlienky k tebe.

foto: sxc.hu

Napadlo mi ako si vizerala keď sme Sa posledne videli. Vlasy si na slnku mala striebristé ako svit mesiaca. Preto som si na teba spomenul. Bol spln. Vtedy sa vraj plnia sny. Aspoň v to dúfam. Lebo ty si môj sen. Ale od začiatku... Volám sa Filip. Priezvisko nie je dôležité. Načo aj. Darmo by ste ma hľadali. Takých príbehov, ako je ten môj je na svete tisíce. Aspoň dúfam, lebo až som jediný čo to prežíva, zbláznim sa. Už sa aj tak cítim dosť osamelo. Vlastne ani nie. V tme predtým sa ozýva fučanie mojich

najlepších priateľov. Nocou kráčame k opustenej chalupe, k našej skrýši, kde trávime noci keď nám je ťažko. Pri pohľade z jej okien je svet akýsi znesiteľnejší. A mne bolo naozaj ťažko. Odomkli sme a Pali bežal rozkurovať v piecke lebo staré múry držali v sebe chlad. Ja som zhodil ruksak na lavicu. Zrazu mi bolo akosi ľahšie. Neprítomne som sa usmial. Posadali sme si okolo stola. Rozložili sme po ňom slaninu, klobásy chleba a horčicu. Zapíjali sme to vineou lebo na nič ostrejšie sme dnes nemali chuť. Vládlo medzi

nami ticho, ale akési chápvavé, nostalgické. Nikto ho nechcel narušiť. Každí v hlave rozoberal svoje problémy, veď preto sme sem prišli.

„Tak,“ povedal Maťo a položil si ruky na stôl. Boli sme pripravený na spoločný boj so svetom. Aj tak sa v miestnosti rozhostilo zase ticho.

„Začnem ja, až dovolíte,“ nesmelo som si premiešal čaj. Aj tak som sa potom napil z vinei.

„Povedal som jej to,“ oznámil som im z mosta do prosta. Taká bola aj ich reakcia.

„Čože? To snáď nie!“ „Kámo, tebe už šibe.“ „Ja som ti vravel vykašli sa na ňu!“ „A ako to vlastne dopadlo?“ Tomáš zarazene prežúval chleba s klobásou: „Ako dopadlo čo? Zase som mimo obraz!“

„Bol som za Katkou,“ zašomral som. Zabudol prežúvať.

„A ako to dopadlo?“ spýtal sa s plnými ústami.

„No, sedel som v škole, bola nemina a mi sme nemali čo robiť. Tak som na ňu pozeral a lámal som si hlavu nad tým, že kedy a ako sa z obľúbenej kamarátky pre mňa stala... stala...“ hľadal som správne slovo.

„Niečím viac?“ pomohol mi Palo.

„Chcel som povedať Láskou, ale budiš. A nech som si to preberal z každého uhlu na nič som neprišiel.

Tak som sa jej nato proste opýtal. Pozrela na mňa tými svojimi modrými očami. Normálne som sa zľakol, lebo v nich hral taký čudný plamienok. A povedala... ach... povedala, že nechápe. A tak jej hovorím: „Zalúbil som sa do teba.“ Stíchla. A mlčala až do konca vyučeka. Potom prišla za mnou a povedala, že jej je to strašne ľúto ale ona ma neľúbi, ale môžeme vraj byť kamoši. A pri tom z nej sršalo také nadšenie, že som nedokázal odmietnuť. Ale chalani povedzte mi, k čomu to je? Viete aké sú to muky? Ako keby ste boli smädný, pred vami krásne vychladená minerálka ale vy sa nemôžete napiť. Strašné! Čo to tie baby nechápu? Čo mám teraz robiť?“ hľadal som oporu v parťákoch.

Palo sa ku mne naklonil: „Pozri, Filip, netráp sa! Pozri sa nato takto: čo z toho, že je pekná, keď nevie programovať v pascle?“ Chalani sa pustili do hurónskeho rehotu. Problém bol pre nich vyriešený. Ja som sa však nesmiel. Pozrel som von oknom na veľký strieborný mesiac. Prosil som Boha o pomoc. Lebo moje srdce mi našepkávalo, že tým sa to nekončí. Že môj príbeh sa ešte len začína.

Pokračovanie nabudúce...

Lox

Obeta sama o sebe nemá význam, jedine ak ústi do lásky.

Juraj Jordán Dovala

foto: sxc.hu

Stretnutie kňazov – rodákov z Novej Bane

Dňa 26. mája 2010 sa v našom farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Novej Bani konala nevšedná svätá omša. Na pozvanie nášho pána dekana Mons. Petra Mišíka sa jej totiž zúčastnili ôsmi z deviatich žijúcich kňazov pochádzajúcich práve z našej farnosti.

foto: flickr.com

Rok kňazov 2010, Nová Baňa

Ako sám pán dekan povedal v úvode svätej omše, toto stretnutie sa uskutočnilo pri príležitosti roka kňazov, ktorý sa pomaly blíži ku koncu. Kňazov „Novobančanov“ pozval preto, aby sa spolu s farnosťou modlili a ďakovali za dar kňazstva. Pripomenul tiež už zomrelých kňazov, ktorých si ale ešte väčšia časť veriacich pamätá, a to niekdajšieho pána kanonika Ignáca Tonhausera, a kňazov Ladislava Prínera a Jána Rozinaja.

Hlavným celebrantom svätej

omše bol najstarší z novobanských kňazov don Vojtech Zeman SDB. Jeho kňazské povolanie sa spája práve s kostolom Narodenia Panny Márie. Dnes pôsobí ako výpomocný duchovný v Bratislave – Trnávke. Vo svojom odkaze farnosti uistil mladých pociťujúcich Boží hlas povolania slovami: „Stojí to za to“. V kázni sa nám prihovril Mons. Peter Brodek s povzbudením, aby sme sa nebáli strachu, keďže ten je často sprievodným javom skúšok, ktoré nás ešte viac scelujú a posúvajú

bližšie vo vzťahu k Bohu.

Nedaleko od Novej Bane, v Tekovskej Breznici v súčasnosti pôsobí ďalší spomedzi kňazov – Vít Tužinský. Na rozdiel od neho sa domovom brata Dávida Bartimeja Tencera OFM Cap. stal ďaleký Island, kde misijné pôsobí v meste Reydarfjodur. Bratia Blažej a František Štrba pôsobia obaja v Banskobystrickej diecéze. Mladší z bratov – Blažej, absolvoval štúdiá v Ríme a Jeruzaleme, a v súčasnosti vyučuje v Teologickom inštitúte pri Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Bađíne. Starší z bratov, František Štrba OSB, je benediktínskym mníchom a žije v novopostavenom Kláštore Premenenia Pána v Sampore, ktorého stavbu koordinoval. Další z novobanských rodákov, kňaz Tibor Jányi je v súčasnosti farárom v Horných Hámroch a kňaz rodák

Karol Vozár spravuje Farnosť Zvolen – Sekier. Na svätej omši sa ako jediný nemohol zúčastniť don Stanislav Štrba SDB, ktorý už dlhé roky pomáha pri pastoračii v meste Valencia vo Venezuele.

Pán dekan v ďakovnom príhovore nezabudol spomenúť bohoslovca Milana Tomagu a kapucína Petra Vicianu, ktorí sa obaja pripravujú na kňazské povolanie. Nevynechal Lukáša Struhára, ktorý je v počiatočnej formácii v ráde benediktínov. Povzbudil tiež farnosť k modlitbám za nové duchovné povolania. Súčasne sa všetci kňazi jednotlivo zhodli na tom, že možnosť sláviť svätú omšu v rodnom meste, bolo pre nich veľkou radosťou. Verím, že za všetkých zúčastnených už len môžem dodať, že aj pre nás bola táto nevšedná svätá omša povzbudením.

*simona

Ježiš?...

Nechcem Ťa len vidieť,
chcem za tebou ísť,
nechcem len tak sedieť,
preto píšem tento "list".
Častokrát na Teba hľadím,
no neviem, či idem správnym smerom.
Občas sa tak tvárim,
že áno, kráčam za Božím brehom.
Mnohokrát som sa Ťa pýtal:
„Páne, chceš to?..
..keď nie, ber to..
O tomto si sníval?
Moja viera je niekedy nalomená,
preto neraz padám na kolená.
Nič iné mi nezostáva...
Ty si ten, čo dobré veci dáva..
Na záver už iba dodávam:
Pod tvoju vôľu sa Pane poddávam!
Do tvojho náručia.. sa schovávam..

foto: sxc.hu

Život je ZiWhat

Určite o ňom mnohí z vás počuli.
A o čom? No predsa o ZiWhat-e.

Www.ziwhat.sk je pomerne známy kresťanský portál pre mladých. Jeho úlohou je mladým priniesť informácie, poradiť im, pokecať s nimi, zabaviť ich, ale aj dať im priestor napríklad na takom blogu. Existuje už niekoľko rokov (k presnému číslu sa mi nepodarilo dostať) a pomohol už mnoho blúdiacim. A je tu aj pre vás.

Tento portál má viacero sekcií. Najznámejšou respektíve najnavštevovanejšou je asi Poradňa. Tu sa môžete, verejne všetkým alebo aj súkromne vybraným ľuďom, vyznať zo svojho problému/problémov a tí sa vám potom snažia poradiť. Problémy sú zaradené do 9 kategórií a to: Náboženstvo/Duchovný život, Rodina, Sexualita, Škola, Spolužiaci/Kamaráti, Vzťah chlapec – dievča, Závislosť, Žijem, čo s tým? a Iné. V súkromných problémoch vám pomôže kvalitný Poradňa Team a vo verejných tiež, plus hocikto iný. Musím povedať, že táto Poradňa je naozaj dobrá. Sám som do nej už písal a fakt mi tam pomohli.

Ďalšia sekcia sa volá Zo ziwhata. Tu nájdete, ako je uvedené na portáli, tématické články o všeličom, čo prináša život. Tieto články pridávajú iba redaktori, ale ak viete písať a máte o čom písať, nemal by byť problém do redakcie sa dostať. Pokiaľ máte čas a chuť, naozaj neváhajte

písať, lebo články vychádzajú čoraz menej.

Ďalšou sekciou je fórum. Tu môžete diskutovať o rôznych aktuálnych, ale aj časovo univerzálnych témach. K tejto sekcii už nie je veľmi čo povedať. Je to proste klasické diskusné fórum.

Na tomto portáli ešte nájdete sekcie ako fotky, blogy, videá, flešovky (krátke novinky o ktorých by ste mali vedieť) alebo zábawha. A taktiež ankety.

Na záver je tu ešte jedna sekcia, ktorá vznikla asi pred polrokom a mnohí ju určite ocenia. Volá sa Animák – Lawína nápadov a je určená animátorom. Nájdete tu niečo cez 50 článkom ohľadom animátorstva, vrátane rozhovorov s dlhoročnými animátormi. Táto sekcia má aj vlastné fórum, kde si animátori môžu pokecať o problémoch ich srdcu blízkym.

Tento portál je naozaj parádna vec a stojí za pozornosť. Určite choďte naň raz za čas pozrieť a kludne aj pokecaj na fóre, vyjadri sa k článkom, nechaj si poradiť alebo aj poraď v Poradni. Povedz o ňom aj svojim priateľom. Bola by totiž určite škoda, keby taký dobrý projekt zanikol, len kvôli malej návštevnosti.

Kiko Balco

No ale takôto!

Pochválen, drahí moji, pochválen. Vymenuvali ma, že vám mám povyprávať o tancuvačke, čo sa jedenástyho júna roku Pána 2010 v CVČ uskutočnila. Tak reku nebanujem, keď už sa mi toľkej cti dostalo a pospomínam rada šicko, čo sme zažili. Júj, tak dobre nám bolo, že ma aj kríže razom prestali pobolievať.

foto: Maťo Pírháč(Z)

V piatkový podvečer, keď už aj slnko za pole zachodilo, vracali sme sa ti s mojou kmotričkou Ančou, veľmi dobrá žena ti to je, z hrabačky s batohmi na chrbte a koho ti len nevidíme? Suseda naša nám oproti beží a vykladá, že sa večer na veselicu chystá. No neslýchanô toto, tancuvačka u nás na dedine a my by sme tam chybuvali, to nesmie byť! Reku ideme sa trocha poobzerať, akô to bude. A névidali, na čo sme my natrafeli. Dievčence a junáci oprášili krpce, poobliekali kroje a poď ho na veselie.

Stoly vyzdobenie lúčnymi kvetmi, na táfličkách sladkô, slanô napečenô, všetkého nadostač. Dievky farebnie stuhý vo vlasoch, mládenci vyšívane košeľe, no jedna radosť takôto vidieť, utešení sme boli. A nielen jedlo dobrô nám poponúkali, ale aj o kultúru sa ti postarali, tance nacvičeli, súťaže pripravili, ešte aj losovanie o veľkie ceny spravili. A aby sa všickie kosti rozhýbali, do tanca každého pozvali.

Poviem vám, ľudkovia moji, dávno som sa takto dobre nezabavela. Na staré chvíle sme pospomínali, nové časy privítali, známych postretali, pesničky zanôteli a šup pri muzike nôžky poprepletali. A muzika hrala a hrala a my sme tancuvali a tancuvali tak, že ani na hodiny nehladeli. Šak ten DJ či ako sa tomu hovorí, parádnu kapelu zostavel, čo ľudovky i modernie až do štvrtej nadranom hrať vládali. Milí moji, dobre vám ja radím, nenechajte si vy nabudúce takúto udalosť ujsť. Už teraz si porobte, čo treba, aby ste všicko postíhali do najbližšej veselice, nach sa môžete prísť s nama zabaveť. Takáto tancuvačka so všickým, čo k komu patrí, je len jedna a čím ďalej tým lepšia.

Lúčim sa ja s vama na teraz, kravku mi treba podojeť, idem teda. Zostávajúte zdraví.

S pozdravom vaša Marka

Podme oslavovať spoločne...

Narodeniny – tie majú mnoho prívlastkov: okrúhle, veľkolepé, vytúžené, radostné, slávnostné... Čo je však podstatnejšie, pri narodeninových oslavách sa stretáva celá rodina. Alebo aspoň tí najbližší. Podajú ruku, vyrieknu povzbudivé slová, ktoré vždy potešia a vyčaria úsmev na tvár (mnohokrát i slza z oka nechtiac vypadne) a „pricipitajú“ s malým či väčším darčekom.

foto: Pojo(2)

Krátke resumé a MY všetci

„Od apríla som sa nevedela dočkať tohto stretnutia a najmä sily Ducha Svätého. A on vážne prišiel! Veľmi pokojne a nenápadne. Naozaj bolo medzi nami cítiť jednotu (aj pri agapé) a myslím, že aj Ducha Pravdy (viď Braňova prednáška). Boh ma usvedčil v mnohých veciach, ponúkol mi veľa nového a ja sa teším a som povzbudená ísť ďalej. Máme na to, JUCH!“ neskrývala svoje nadšenie Bibi Urblíková.

Poslednú májovú nedeľu sme sa stretli v Kostole svätej Alžbety v Novej Bani ako jedna rodina. Priniesli

sme seba a spolu sme oslavovali „narodeniny Cirkvi“, alebo inak Turíce a s nimi zoslanie Ducha Svätého. Pozvali sme medzi nás niekoľko spoločenstiev z našej banskobystrickej diecézy: domáce spoločenstvá Dom chvály a Siloe, hostí zo spoločenstva SP (Sliač), mladých z piaristických spoločenstiev (Prievidza) + piarista P. Juraj Ďurček a o. Dominik Markoš, farár zo Sklabinej, spoločenstvo Christian (Obyce), niekoľko mladých zo Žarnovice a zo Šiah, či z iných miest diecézy.

Julo vs. Braňo

Chvíľu po úvodných slovách sr. Františky sa v krátkosti predstavili prítomné spoločenstvá. Modlitbu viedla kapela eSPé s lídrom Julom Slovákom. Natlačení v laviciach, očakávajúc, čo sa bude diať, sme sa začali spolu modliť. A Boh konal. Každý Ho mohol cítiť. Tak jemne a osobne prežívať prítomnosť Ducha Svätého, ktorý neodmietol pozvanie, a prišiel na svoju „párty“ – a určite bol neskutočne rád z toľkého počtu. Či mladí, či trochu menej mladí, spoločne sme sa modlili a chválili nášho Kráľa kráľov. Potom nám vstúpil do svedomia, ale i povzbudil svojimi slovami líder spoločenstva Siloe, Braňo Bratko, ktorý hovoril o pôsobení Ducha Svätého v živote človeka. Jednoducho, konkrétne a priamo. Inak povedané, Duch Boží vedel, čo potrebujeme počuť. :)

Ak by sme teda chceli zhrnúť Braňovu prednášku do krátkeho svedectva nášho odborníka na slovo Filipa Gálíka, prečítali by sme si, že: „Prednáška ma zaujala. Prečo? Lebo Braňo hovoril priamo, bez servítky, bez prikrášľovania či zjemňovania pravdy. Zaujímavá bola preto, že bola priama a aktuálna – treba riešiť aj novodobé problémy ako internet (facebook), pohodlnosť alebo aj rozmazanosť dnešných ľudí.“

Po Braňovom vyučovaní sme opäť mali priestor na spoločnú modlitbu a kapela eSPé sa naozaj nedala zahanbiť, riadne nás rozmodlila.

Keď rodina spolu oslavuje...

Pokoj, radosť, uzdravenie, či usvedčenie... v našich srdciach sa toho dialo teda poriadne. Stáli sme tam spoločne pred Bohom ako jedna veľká rodina a spolu sa modlili. Tak sme sa aspoň trochu zúčastnili aj na našich narodeninách, na narodeninách Cirkvi. Keď sme sa

okolo 18.00 domodlili, prišiel čas na poriadnu párty. Všetci spoločne sme sa presunuli do priestorov pastoračného centra na poriadne agapé (Livča and „company“ - vďaka). Nové vzťahy, nové priateľstvá a evidentná chuť do jedla. Schyľovalo sa ku koncu. Na záver sme sa rozlúčili a plní radosti, ale i zmiešaných pocitov, s Duchom Svätým v srdci sme sa porozchádzali domov.

Organizátorské slovo na záver (alebo svedectvo o Božom diele)

„Za týmto stretnutím bola túžba niekoľkých ľudí zo spoločenstiev stretnúť sa na Turíce a spoločne sa modliť. Pôvodne to malo byť stretnutie novobanských spoločenstiev, ale keďže nás Boh v poslednej dobe pozval a posunul viac do spolupráce na úrovni diecézy, ponúkli sme to aj ďalším. Boh je ten, kto nás pozýva k jednote a zároveň zjednocuje. To, že sa nás tu stretlo na modlitbách okolo 150, je pre nás malý zázrak. Sme súčasťou tejto diecézy a chceme byť použiteľní pre Boha a šírenie Božieho kráľovstva. Potrebujeme sa navzájom. Nielen o sebe vedieť, ale sa aj spoznávať, modliť a spolupracovať. Dnešné stretnutie bolo prvé. Či zároveň posledné, nechávame na Boha,“ povedala jedna z organizátoriek stretnutia sestra Františka Čáčková.

Prišli sme, a bolo nám medzi sebou veľmi dobre (veľké „ďakujeme“ všetkým organizátorom). Žehnali sme si, modlili sa za seba. Duch Svätý nás obdarúval po celý čas svojou prítomnosťou. Viete, narodeninové dary otvoríte, máte z nich radosť, ale postupom času zovšednievajú. Dary Ducha Svätého, ktoré sme v tú nedeľu dostali, však môžeme otvárať po celý rok a kedykoľvek. :)

ivona(; + sr.Františka

Lumen fest 2010

Áno, opäť sa konal. A nie len to. Tento festival, starší než ja, dosiahol tento rok dospelosť. Krásnych 18. Možno aj práve preto si na ňom organizatóri dali tak záležať. Veď 18 má každý iba raz za život.

Je pravda, že tento ročník bol oproti minulým trochu ukrátený. Tým, našťastie, nemyslím kapely, ktoré prišli. Narážam na to, že Lumen sa tento rok minimalizoval na Trojičné námestie. Amfiteáter bol zatvorený. Čo bolo príčinou, netuším, ale ja osobne som to zvlášť katastroficky nevnímal, lebo program v „amfiku“ som sa nikdy nejako veľmi nezúčastňoval.

Piatok

Podme však pekne od začiatku. Písal sa deň 4. jún. Bol to piatok a školský deň, no škola bola v ňom asi tá najnepodstatnejšia vec. Prvý ranný pohľad z okna

bol aj napriek tmavým mračnám veselý. Ešteže som deň predtým niekde v rádiu zachytil predpoveď počasia. „Doobeda bude ešte obačno, miestami prehánky, ale poobede sa oblačnosť na západe postupne rozplynie a čaká nás krásny slnečný víkend.“ Západ. Presne to bol náš smer. V rámci predvolebnej kampane sa trochu opravím (píše sa deň 9.6.): To bola naša cesta. Trnava. Toto krásne mesto, našťastie, povodne ušetrili, a tak našej účasti na Lumene už nič nebránilo.

Hneď po škole som sa teda vybral domov pobaliť. A potom, hor sa na stanicu. Tam nás mal o

16:06 vyzdvihnúť náš vlak. Zostava novobanských účastníkov sa nám rokmi preriedila a obmenila, ale naša 6-členná skupinka bola stále dostačujúca. Aj napriek meškaniu nášho „rýchlika“ nás prestupový vlak v Galante počkal, a tak sme síce s miernym meškaním, ale predsa, o 19:00 dorazili do Trnavy. Zložili sme si veci v škole, v ktorej sme spali, a hor sa na Lumen.

Ten štartoval síce o 16:30, no my sme sa začali zúčastňovať až počiatkom 20:00 hod., čo bol čas na očakávaný koncert hip-hoperoz „The 29th Chapter“ z Veľkej Británie. Koncert bol parádny, ale atmosféra v hľadisku stagnovala. Ľudia zjavne ešte neboli naladení na festival. Na ďalšom koncerte to však už vyzeralo oveľa lepšie. Americký rockeri „Superchick“ to roztočili v plnom prúde a táto, môjmu srdcu milá muzika, znela až do záveru piatkového hudobného programu. Po nich nasledovalo už len tanečné divadlo „Atak“ s ich novým predstavením „Záh(r)ada“. To sme si však vzhľadom na to, že na Trojičnom námestí nebolo kde sedieť, nepozreli. Potom sme sa už len vrátili na školu, zažonglovali si s loptou, zahrali poker a išli spať.

Sobota

A nastal deň druhý, sobota. 9:00, omša. Tú sme, buhužiaľ, nestihli, a tak sme mali do workshopov, ktoré začínali o 11:00, ešte kopu času. Preto sme si išli zahrať futbal s Popradčanmi na školské ihrisko. V čase nášho evidentného vedenia sme však museli priestory ihriska uvoľniť pre workshop „Zumba“. Našťastie sme sa nemuseli presúvať ďaleko, pretože práve na Zumbu sme mali

s kamošom namierené. Tieto fitness tance nám síce veľmi nešli, ale aspoň sme sa na takmer dve hodiny zabavili.

Vzhľadom na kritické stavy v zásobovaní sme potom museli uskutočniť neplánovaný výlet do Tesca. Počas tohto nášho výletu čas nezaháľal, a tak po návrate na školu bol najvyšší čas na sobotňajšie koncerty. O 15:30 to začali kto iný ako „The Elements“. Musím priznať, že na tento koncert som sa tešil zo všetkých najviac. The Elements síce nie sú nijaké megahviezdy, ale táto partička z Čierneho Balogu s ich tvrdou muzikou vie ako na mňa. (Dúfam, že o rok už budú headlinermi :)). Po Elementoch nasledovali neslávne skupiny, čo nás dosť demotivovalo, a tak sme uprednostnili futbalovú odvetu proti Popradčanom. Tentokrát však s ich miniaturizovanou loptou. Hrало sa s ňou síce ťažšie, no to nám vo víťazstve nezabránilo a vďaka tomu sme mohli futbalovú kauzu Poprad považovať za uzavretú.

A ako sa nám čas pohol a nastalo 19:00 hod. sobotňajších, nastal čas aj na koncert poľských „Maleo Reggae Rockers“. O tejto kapele sme v živote nepočuli, ale vzhľadom na sympatizáciu s reggae muzikou sme sa na jej koncert veľmi tešili. A nesklamal nás. Práve nopak, bol to najveselejší koncert, na akom som kedy bol. Na koncerte si totiž väčšinou zaskáčete a zaspievate. Ale na tomto som sa zabavil ako nikdy. Kiež by prišli aj o rok. Po nich nasledovala kapela s neobyčajným názvom „Thebandwithnoname“. Tých sme si však neužili, pretože po vyčerpávajúcom reggae koncerte sme museli uprednostniť „zastávku v boxoch“. Hneď ako sme sa nasýtili,

foto: andre-design.net(2)

vydali sme sa naspäť na Trojičné námestie, kde akurát končil koncert už spomínanej kapely.

To znamenalo, že už nás čakajú iba headliner. Borci z úžasnej kapely „Switchfoot“, ktorý sa preslávili svojimi piesňami na soundtrackoch k filmom ako „Spiderman 2“, „Kroniky Narnie“ alebo „Škola pocitov“, ale aj svojimi siedmimi štúdiovými albumami. Koncert odštartovali niekoľkými piesňami z ich nového albumu „Hello Hurricane“. Potom nám zahrli aj ich rokmi overené hity. Koncert bol naozaj úžasný. Plný rockovej energickosti a odviazanosti, čo spôsobilo úžasnú atmosféru. Po 90 minútach tohoto neopakovateľného hudobného zážitku sme sa presunuli do františkánskeho Kostola sv. Jakuba, kde nás čakala záverečná polnočná omša. Síce sme už boli dosť unavení, ale vydržali sme na nej v bdelom stave.

Comeback

Omšou festival síce končil, ale nás čakala ešte cesta domov. Tak sme po symbolickom spánku, krátko po 5:00 hod. ráno vyrazili na trnavskú stanicu. Kúpili sme si lístky späť na Novú Baňu s prestupom v Bratislave. Vlak do Bratislavy nám ale meškal polhodinu. Museli sme teda nájsť alternatívu, čo v reále znamenalo, že sme čakali v Bratislave štyri hodiny na ďalší rýchlik. Nebolo to však až také tragické, lebo na ľudoprázdnej stanici Bratislava-Vinohrady sme zažili množstvo zážitkov, ktoré radšej nebudem bližšie charakterizovať. O 10:21 nám dorazil dlho očakávaný rýchlik Tekov, ktorý nás zobral až na Novú Baňu. A okolo 12:30 sme už boli doma. Mimochodom, rýchlik Tekov bol asi jediný vlak, ktorý v ten deň nemeškal. A tak my zostáva už len poďakovať Bohu za tento úžasný Lumen víkend, ktorý pre nás pripravil. Vďaka ti Bože. *Kiko Balco*

Vau! alebo „O treťom Božom prikázaní“

Je tu ďalšie číslo PodNebia a spolu s ním aj ďalšie zamyslenie o desatore. Po predchádzajúcich dvoch sa tento článok bude, ako už iste tušíte, zaoberať tretím Božím prikázáním.

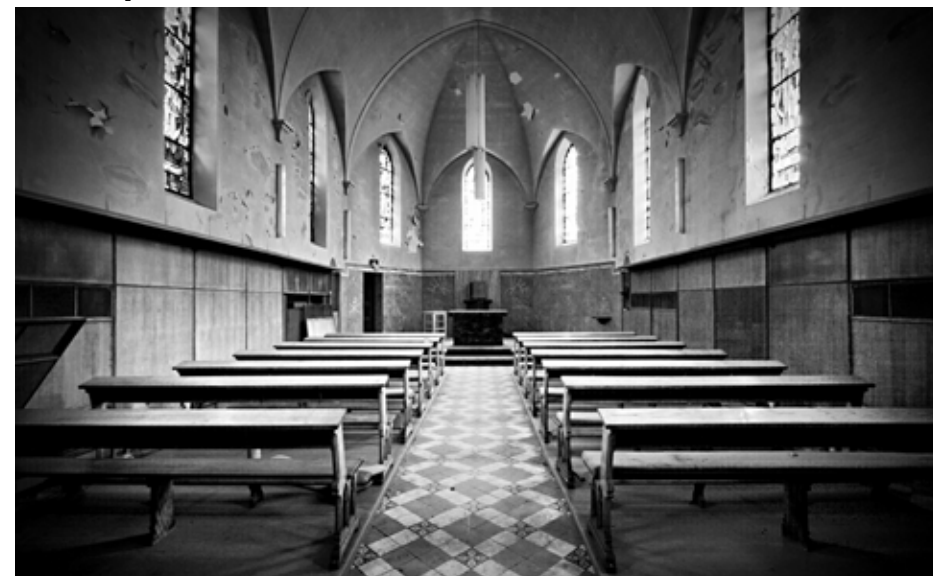

foto: sxc.hu

„Spomni, aby si deň sviatočný svätí.“ Práve toto je jedno z prikázaní, ktoré zrejme spôsobuje veľa nedorozumenia a často sa o ňom, aj keď možno nepriamo, hovorí aj v médiách alebo na celospoločenskej úrovni. Ale o čo vlastne ide? Ako to s tým svätením sviatočných dní vlastne je?

Čo na to Biblia?

Tak, ako všetky prikázania desatora, aj toto je odvodené od pôvodných prikázaní, ktoré dal Boh Mojžišovi. A tak sa tie prikázania,

ktoré už od mala poznáme, stávajú akousi „skrátenu verziou“ dlhších biblických pasáží. No práve tie nám môžu čo-to odhaliť o celkovom význame jednotlivých prikázaní. Umožňujú nám vidieť viac ako iba prikaz či zákaz.

V knihe Exodus sa píše: „Spomni na sobotňajší deň, aby si ho zasvätil! Šesť dní budeš pracovať a tvojiť všetky svoje diela, siedmy deň je však sobota Pána, tvojho Boha. Vtedy nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn alebo tvoja dcéra, ani tvoj sluha alebo

tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, ktorý býva v твоjich bránach! Lebo za šesť dní Pán utvoril nebo a zem, more a všetko, čo je v nich, v siedmy deň však odpočíval. Preto ho Pán požehnal a zasvätil ho" (Ex 20, 8 – 11). V knihe Deuteronomium je ešte podobný úryvok doplnený touto vetou: „Pamätaj, že si bol otrokom v egyptskej krajine a že ťa Pán, tvoj Boh vyviedol odtiaľ mocnou pravcou a zdvihnutým ramenom: preto ti Pán, tvoj Boh, prikázal zachovávať sobotňajší deň" (porov. Dt 5, 12 – 15).

Z Katechizmu

Ako poznamenáva Katechizmus katolíckej cirkvy (KKC), v časoch Starého zákona bola sobota pre Izraelitov dňom zasväteným Pánovi. „Boh zveril Izraelu sobotu, aby ju zachovával na znak neporušiteľnej zmluvy. Sobota je pre Pána; je úplne vyhradená na chválu Boha, jeho stvoriteľského diela a jeho spasiteľných činov v prospech Izraela" (KKC 2171). Vďaka spasiteľskému dielu Ježiša Krista sa ale v kresťanskom ponímaní dostáva pred sobotu nedeľa. Inak povedané, „Sobotu (...) nahradila nedeľa pripomínajúca nové stvorenie, ktoré sa začalo Kristovým zmŕtvychvstaním" (KKC 2190). Preto sa v starozákonných textoch hovorí o svätení soboty, a preto my, na druhej strane, svätíme nedeľu. Sobota bola sviatkom židovským, nedeľa je dňom Pána pre nás, kresťanov, a to kvôli tomu, že je spomienkou na zmŕtvychvstanie Ježiša Krista.

Svätá omša

S nedeľou sa potom spájajú

ďalšie dve veci, ktoré chcem spomenúť. Tou prvou je povinná účasť na svätej omši. Tá opäť nemá byť iba prejavom poslušnosti a nátlaku („ak tam nepôjdem, budem mať hriech", „čo povedia suseda z horného konca?" alebo „tak idem.. ale len pre pokoj v rodine"), ale skôr „svedectvom príslušnosti ku Kristovi a jeho Cirkvi a vernosti voči nim" (KKC 2182). Inak povedané ísť v nedeľu (a v prikázaný sviatok) na svätú omšu je pre nás privilegiom a radosťou – nielenže sme tam zjednotení s bratmi a sestrami – máme ešte aj možnosť prijať živého Krista v Eucharistii. A čo môže byť viac? Kedy môžeme byť Bohu bližšie ako pri slávení Eucharistie?

Odpočinok od práce

Okrem účasti na slávení Eucharistie, teda na svätej omši, je nedeľa aj časom odpočinku od každodennej práce. V tomto zmysle by sme tretie prikázanie nemali brať ako prikáz, ale jednoznačne ako dar. Veď v praxi to znamená, že sám Boh nám káže „vypnúť", oddychnúť si, obnoviť svoje sily. V knihe Genezis sa píše, že Boh „v siedmy deň odpočíval od všetkých diel" (Gn 2, 2). Akí sme my ľudia hlúpi, keď si myslíme, že sa môžeme zháňať za prácou, úspechom alebo majetkom dvadsaťštyri hodín denne, sedem dní v týždni. Bez oddychu, bez vypnutia, bez času pre Boha alebo pre rodinu a blízkych. Bez následkov či už vo forme zdravotných problémov, rozbitých vzťahov alebo pocitu prázdnoty a frustrácie aj napriek plnosti majetku. Akí sme opovážliví, keď sa naším životným tempom tak často staviame nad samotného Boha. Lebo On si na siedmy deň sadol a oddychoval. Kochal sa

stvorením a tešil sa z neho. A odpočíval.

Prijmim Jeho dar

Ešte keď som chodila na strednú školu, bolo jedno obdobie, kedy sa mi zdalo, že zo všetkých strán počujem o svätení nedele. Nechácala som to a čudovala som sa. „Veď ja do práce nechodím, mňa sa to netýka", hovorila som si. Až postupom času som pochopila, že sa to týka aj mňa. Že aj ja, ako študent, môžem svätiť nedeľu. Mojou prácou je škola a mojím svätením nedele je potom neučenie sa. Ale nie také z lenivosti alebo lajdáckosti, alebo opovážlivého spoliehania sa na Božiu milosť. Práve naopak – neučenie, aby som mohla viac času venovať Bohu, rodine, priateľom. Aby som si oddýchla od toho, čo robím po iné dni v týždni. Niekedy to bolo ľahké – nájsť si čas na urobenie úloh v sobotu alebo ešte ten týždeň predtým, aby som mohla v nedeľu oddychovať. Horšie to bolo pred písomkami. Zdalo sa mi

ťažké uveriť tomu, že ak sa všetko naučím v sobotu a nedeľu darujem Pánovi, budem si to ešte v pondelok pamätať. Ale Boh bol verný. A stále je.

No Božia vernosť sa nevzťahuje iba na mňa. Ak nás Boh pozýva k niečomu ako je svätenie nedele, tak nie preto, aby na nás položil ďalšie bremeno, ďalšiu ťarchu viery vo forme príkazu a zákazu, ale preto, aby nám On sám vytvoril priestor pre to, čo je podstatné a čo tak veľmi potrebujeme. A tak už nehľadíme na tretie prikázanie tým kritickým pohľadom a hovoriac, že v dnešnej dobe už nemá význam, už sa „nenosi". Zoberme si radšej to, čo nám ponúka – možnosť a priestor na priblíženie sa Bohu, strávenie poobedia s rodinou alebo priateľmi, obnovenie a načerpanie síl do ďalšieho týždňa. Preto to „Vau" v nadpise – lebo ma stále udivuje, ako dokonale to má Boh premyslené, aké dobré sú jeho zámery s nami. Modlím sa, aby ste aj vy našli radosť v žití (nielen) nedele pre Boha.

* *simona*

Viera

Jeden starček ateista sa vybral k chýrnemu kňazovi. Dúfal, že mu pomôže vyriešiť problémy s vierou vo vzkrieseného Ježiša.

Musel chvíľu čakať, lebo pán farár mal akúsi návštevu. Keď ho kňaz zbadal stáť na chodbe, vstal a s úsmevom mu priniesol stoličku. Len čo návšteva odišla, kňaz uviedol starého pána dovnútra, a len čo sa dozvedel, o čo ide, naširoko sa rozhovoril.

Po obsažnom dialógu sa zo starého ateistu stal veriaci, ktorý prejavil túžbu vrátiť sa k Božiemu slovu, k sviatostiam a k dôvere v Pannu Máriu.

Spokojný, ale aj trochu prekvapený kňaz sa ho spýtal: „Povedzte mi, ktorý argument z toho dlhého dialógu vás presvedčil, že Kristus skutočne vstal z mŕtvych a že Boh jestvuje?" „To gesto, že ste mi priniesli stoličku, aby som nemusel čakať postojácky," povedal starček.

Moje okienko číslo 5: Predstavte si

foto: sxc.hu

Fikcia?

Predstavte si, že si predstavujete predstavu o predstave, že ležíte pod kokosovou palmou. Slnko príjemne hreje. Šum mora jemným a veľmi decentným spôsobom lahodí vašim ušiam. Všade navôkol spev vtákov. Znenazdajky prazu padne na vás kokosový orech a vy sa prebudíte do „krutej reality“. A presne toto je problém nás ľudí. Myslíme si, že šťastie, pokoj či dokonalosť dosiahneme len vtedy, ak budeme celý život drieť, a potom aspoň na sklونku svojho života skončíme pod palmou s banánovým kokteilom v ruke. Alebo nie je toto cieľ mnohých? Zarobiť si na ničnerobenie? Prečo je naším cieľom

niečo, čo nemáme? Prečo chceme to, čo chcieť nemusíme, ale chceme, lebo chcú aj iní? Nemôže byť naším cieľom a snom dnešný deň a nie ten zajtrajší, budúci? Keby som vydal zo seba 100% pri každej mojej činnosti (či už je to rozhovor, učenie, práca alebo čokoľvek iné), nerobil by som všetko lepšie? Nemal by som z toho radosť a netešilo by ma to viac? Avšak to by som nemohol byť lenivý a pohodlný a musel by som aj trochu „pohnúť zadkom“.

Zjednodušovanie zjednodušovania?

Človek má tendenciu všetko zjednodušovať – príklad: vynálezy, napr. automobil, ktorý vynášli

kvôli pohodlnosti ľudí a skráteniu doby cestovania resp. presunu z bodu A do bodu B. Človek chce zjednodušiť cestovanie (dopravnými prostriedkami), komunikáciu (telefónmi, facebookom), výpočty (kalkulačkou) atď. Aj Nobelova cena sa udeľuje len tým ľuďom, ktorí si najviac v danej oblasti dokázali zjednodušiť problém – ak zistím, že základom všetkého je atóm, som borec. Ale ak zistím, že základom všetkého je atóm, ktorý sa ďalej skladá z niečoho, som ešte väčší borec. A to je zjednodušovanie zjednodušovania. A tak tento fenomén môže prejsť do extrémov. Ľudia začnú zjednodušovať seba samých – ľudí. Vzniká nám tu problém predsudkov, diskriminácie, tzv. „škatuľkovania“. Ďalej začnú aplikovať zjednodušovanie na Boha. Zjednodušia si Boha a vytvoria si sekty, lebo oni chápu Boha inak, lepšie...

Keď už kritizujeme aj kritizovanie...

Prečo ľudia hovoria o „krutej realite“? Nepáči sa im tu, v prítomnosti? Prečo sa ľuďom všetko nepáči, na všetko šomrú a keď je už všetko fajn a nemajú na čo

frflať, frflú na počasie? Nekritizujte, nešomrite na všetko! Lebo pokiaľ bude existovať Zem, vždy bude na čo šomrať, vždy bude čo skritizovať. A niečo, čo sa skritizovať nedá, existovať nebude, lebo dokonalý je jedine Boh. Tak si už uvedomme, že k dokonalosti sa môžeme maximálne blížiť, ale nie ju dosiahnuť. Svet potrebuje ľudí, ktorí nebudú kritizovať, ale budú spokojní tam, kde sú s tým, čo majú.

Lež pod kokosovou palmou práve tam, kde si!

A tak si už prestaňme predstavovať ležanie pod kokosovou palmou, keď krásu reality a chuť prítomnosti môžeme zažívať už teraz hneď. Veď ak budem s radosťou pracovať, učiť sa a robiť nevšedne a s úsmevom všetko to každodenné, stane sa mi vzácnym aj všedné a budem spokojný. Rob, čo chceš, ale rob to na 100% a s Bohom. Ako povedal sv. Augustín: „Miluj a konaj, čo chceš!“ A tak rob všetko, čo uznáš za vhodné a dovoľ ti to Boh a rob to s láskou. A ak by si mal niečo robiť bez lásky, nerob to. Hecni sa a makaj na seba, však máš na čom.

Filip Gálik (Fifopipo)

Po moste v Paríži kráča človek a chce spáchať samovraždu. Hovorí si: Ak stretnem človeka, ktorý mi dá nádej, nezabijem sa. Ak mi ju nedá skočím. Čo urobí, ak sa stretne s tebou?

foto: morguefile.com

Podme kráčať spoločne...

Samý úsmev, samá radosť. Snívanie, či zabúdanie. Trpezlivosť, i vzájomná výchova. A v podvedomí niekto, pre koho sa vždy všetko oplatí a skutočne stojí za to! Milión prívlastkov, či prirovnaní, zážitkov, či skúseností, mnoho podôb, veľa tvári... – ach, tá naša LÁSKA... :)

Zalúbenie, vzťah, či celoživotný sľub vernosti a lásky. O tom všetkom i o mnohom inom chcem teraz písať. A, vážené dámy, vážení páni, dnes už žiadne teórie, ide sa na prax. Veď už všetci (takmer) všetko (najmä teoreticky) vieme. Sami sme sa z času na čas kdesi ocitli – či to bolo zalúbenie sa, či odlúbenie, hlbšie priateľstvo vo vzťahu, či možno čas, kedy nám to obom akosi nevyšlo... Veď vieme

sami. Čo ma však teší, a na čo som hrdá, že my, kresťania, riešime naše vzťahy dôverne so svojím Bohom. Tajne prosíme čo i len o jeden pohľad, jeden úsmev. Ďakujeme Mu za každú chvíľu stretnutia sa, každý dotyk, či čas, ktorý sme mohli stráviť spolu. V čase skúšok prinášame obete a viac upierame svoj zrak na kríž, pretože sme si vedomí, že práve vtedy rastieme v láske, že prichádza niečo nové,

lepšie. Spoločné modlitby ku Mamke Márii, či účasť na sviatostiach. Vzájomný príklad i povzbudenie. Preto som sa opýtala pár ochotných kresťanov, ako to oni celé prežívajú – lásku k človeku, lásku k Bohu – a to na rôznych stupňoch, či úrovniach. To je na tom to krásne – rozmanitosť:

Ach, tie pocity... každodenná zalúbenosť, rumenec v tvári, strata slov, či myšlienok, prosby a modlitby pred Všemohúcim Tatom. Letmý pohľad, úsmev, radosť v očiach. Očarený krásou, obdivujúca silu a mužnosť, ale i sklamanie. Čas zalúbenia, čas spoznávania sa:

Na začiatku tohto "páčenia" ma Boh vyzýval k vytrvalosti a trpezlivosti. Tak som do toho išiel. Cez toto obdobie som si prešiel všeličím. Keď som si myslel, že tá osoba konečne prejavila voči mne záujem, všetko sa zrútilo ako domček z karát. A práve tu je ten rozdiel, keď to riešime s Bohom. Stále iba - vytrvav a buď trpezlivý! (Niekedy mi to už išlo na nervy). Boh to ukončil po 11 mesiacoch. A odpoveď na otázku: „Načo to všetko bolo?“ je asi taká, že Boh mi dal obrovskú trpezlivosť a vytrvalosť (naozaj obrovskú). Takže aj Vy ostatní, ak práve Váš "skoro- partner" neopätuje Vaše city, nebojte sa, všetko má svoju príčinu, len ju treba nájsť. A Boh vždy ochotne pomôže ;). /ochotný „pastorkáč“ :), 17 r./

V hlave samé otázky a v srdci túžba žiť. Ten neopakovateľný čas, keď človeka umára pocit neistoty a pritom si vychutnáva predstavu, čo ak predsa. Chvíle, keď sa vzduch dýcha akosi ľahšie,

kvety kvitnú krajšie a vietor vanie pomalšie. Zalúbenosť. Prianie stretnúť ho len tak na ulici, túžba kráčať s ním až tam, kde sa posledné lúče slnka dotýkajú zeme. Ráno sa prebúdzam s myšlienkou na jeho oči, úsmev, slová, v škole si písať jeho meno po lavici, na obed ho vidieť i v tanieri polievky a pri zaspávaní počuť v srdci jeho hlas. Môcť byť s ním aspoň o sekundu dlhšie, môcť s ním hrať futbal v daždi, môcť sa s ním rozprávať o ničom a o všetkom zároveň, môcť s ním len tak ležať na lúke, môcť kráčať spolu po dúhe:). /Matka H./

A čo taký vzťah? Chvíle nezabudnuteľné. Smiech, pokoj, radosť, ale i slza v oku. Čas počúvania, čas učenia sa a formovania navzájom. „Randenie“, snívanie, hlava v oblakoch... ale tu už nie som iba ja, už sme MY dvaja...

Na začiatku zalúbenie sa a tiež už povestné „ružové okuliare“. To poznáme asi všetci, bez toho by to nebolo ono. Ale na druhej strane aj bez reality, ktorá vystrieda ružový svet, by to nebolo to pravé. Náš vzťah je zároveň priateľstvom, je to priestor, kde sa okresáva charakter. Už nie je čas myslieť len na seba, treba sa ho naučiť deliť. Už nie je priestor myslieť len na vlastné aktivity, ale hľadať spoločné. Ten, kto ešte nie je ochotný opustiť svoj egoizmus a vydať sa na cestu dávania sa, nech ho radšej neopúšťa. Ale ten, kto už vykročil, nech sa už neobzerá späť. „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo...“ (1 Kor 2,9), keď je Boh súčasťou nášho vzťahu, tak niet čo riešiť. Stojí to za to! /Peťo G./

Byť vo vzťahu pre mňa

foto: flickr.com

znamená viac, než som si kedy myslela, či vysnívala. Mám sa na koho tešiť, keď prichádzam domov. Má ma kto objať, keď to najviac potrebujem. Má ma kto vypočuť, keď mi je ťažko, alebo prekvitám radosťou. Mám sa za koho modliť, keď to potrebuje. A to všetko vzájomne. Spolu sa učíme, formujeme, kráčame životom s naším Bohom. Úcta, porozumenie, prispôsobenie sa, ochota srdca rozhodnúť sa ľubiť. My sme sa rozhodli, a teším sa z toho, že ho mám, že sa máme. Mať vzťah, znamená pre mňa hľadiť do budúcnosti, hľadiť spoločne. Vychutnávam si tento čas, náš vzťah, pretože je pre mňa darom. Je super chodiť s Bohom a mať frajera. ;) /Ivka Š./

Ruka v ruke. Čas príprav, radosti, čakávaní. Plány a výhliadky, spoločné rozhodovania, vzájomné

kompromisy a opäť rozhodný krok v pred. Jednoducho, čas zasnub. :)

Asi najväčší rozdiel oproti chodeniu a zasnúbeniu sa je, že už to všetko beriem oveľa vážnejšie. Uvedomujem si, že som sa rozhodla práve pre neho, že sa naozaj pripravujem na manželstvo. A to rozhodnutie nie je len frázou. Myslím na to, aká budem manželka a aj matka. Ako bude fungovať naša domácnosť. Je to najmä o praktických veciach. Je to čas prípravy. A je to naozaj krásny, jedinečný čas. Ja som už dávnejšie myslela na svadbu, pozerala svadobné šaty a túžila som po tom čase: po sadbe, po manželstve. Ale tiež som si uvedomila, že čas ktorý máme teraz, sa už nikdy nezopakuje. Nenechám si predsa vziať toto obdobie tým, že budem stále snívať o tom, aké to bude potom. Treba žiť súčasnosť a čas, ktorý nám Boh dáva. :) /Tinka H./

Čo sa týka nášho vzťahu, začiatky boli sprevádzané neistotou, možno i strachom z neznámeho, nepoznaného. Už pri začiatkoch som si Peťka vedela predstaviť ako svojho budúceho manžela. Hlavné je, že sme vedeli o sebe v podstate to najdôležitejšie. Nič sme pred sebou neskrývali. (Teda dúfam...:)). Naučili sme sa otvárať jeden pred druhým. A prečo zasnuby? Dobrá otázka. Je to čas prípravy na manželstvo. Je to o čosi väčší záväzok ako chodenie. Napríklad aj preto, lebo po istom čase sme pociťovali potrebu posunúť náš vzťah do nejakej ďalšej roviny. A myslím si, že zasnuby v kostole môžu byť i svedectvom pre iných. Je dôležité spoločne sa rozprávať aj o zasnubách, tak ako o všetkých ostatných veciach a modliť sa za to spolu, i zvlášť. /Katarína J./

Náš spoločný deň. Náš. Konečne spolu, konečne svoji. Vieme, nebude to vždy ľahké. Počítame s krízami, ktoré nás budú okresávať a učiť. Ale my sme sa rozhodli kráčať spoločne. Spoločne s Pánom. Učiť sa odpúšťať, milovať, byť verný rozhodnutiu, tešiť sa z maličkostí.

Zasvätený život ako manželstvom s Pánom Ježišom? Áno, to je to pravé vystihnutie podstaty zasväteného života. Ak by zasvätený človek neprežíval hlboký a intímny vzťah s Pánom, bol by len cvendžiaci kov a zuniaci cimbal, ako nám to pripomína sv. Pavol v Hymne na lásku. Byť Ježišovou nevestou - pre mňa znamená veľkú milosť, ktorú stále viac a viac objavujem. Som vďačná za chvíle, v ktorých

si tak bytostne uvedomujem, že som vydatá za samého Boha, toho najlepšieho Ženicha, s ktorým sa môžem o všetko deliť a On sa zas delí so mnou... /Sr. Samka/

Láska je dozretejšia, nie je taká pochabá :) a v každom smere zodpovednejšia. Vzťah po viacerých rokoch je najmä o tolerancii, vzájomnej úcte a chápaní potrieb toho druhého. Dôležité je neobmedzovať partnera a nechať mu určitú voľnosť aj po toľkých rokoch. Keď príde vo vzťahu chladnejšie obdobie, je potrebné o tom rozprávať, aby sa daný problém vyriešil a vydiskutoval. Treba začať od seba a všetko je o odpustení. Najkrajšie je, že sa mám vždy na koho spoľahnúť a viem, že ma podrží. Preto nestačí si vzťah len vybudovať, ale sa oň aj starať. Tak, ako pri stavbe domu :) /p. Budinská/

Rozhodnutie sa.

Čo dodať na záver? Asi to najpodstatnejšie. Nie som „profíčkou“ na vzťahy, ale toto viem určite: láska je o rozhodnutiach – každodenných i veľkých – a byť im verný. Pretože práve vtedy, keď príde kríza, možno rutina, problémy... vtedy zistíme, že či to skutočne všetko za to stojí. A tajomstvom je: samozrejme, že áno, stojí to za to! :) Prajem nám, aby sme nezabúdali na tie naše vzájomné rozdielnosti. Aby sme sa naučili pokojne a s rozvahou riešiť problémy, nezabúdali na maličkosti, boli trpezlivejšími... A ak by sa náhodu našiel niekto, kto hľadá dokonalého partnera: najprv sa staň ty dokonalým/ou, a až potom sa môžeš pustiť do pátrania... :)

ivonka (;

Bratia

Vojna, láska, vzťahy, smrť a návrat. To nie sú žiadne originálne témy do filmu s vojnovou tematikou. Ale dušu, ktorú dal režisér Jim Sheridan tejto snímke len tak ľahko nenájdete.

foto: internet

Počas prvých minút vám bude dej filmu pripadať ako taký klasický, priemerne dobrý. Dobrý brat (Sam) ide vyzdvihnúť toho horšieho (Tommy) do basy a dúfa, že konečne odhodí „staré spôsoby“ a začne žiť normálnym životom bez opletačiek s policajtm. Sam je milujúci otec, manžel i hrdina bojujúci za svoju vlasť v Afganistane. Po krátkom pobyte doma sa musí opäť vrátiť na front, a tak na čas opúšťa svoju krásnu manželku Grace a dve roztomilé deti. Život pokračuje ďalej až do chvíle, kým na dvere Grace

nezaklopú dvaja muži v uniforme a neoznámia jej krutú správu o nešťastí, čo sa prihodilo Samovi. Neprijemný šok zasiahne hlboko nielen ju a deti, ale aj Tommyho. Pre neho bol brat vždy najväčšou oporou a vo chvíli, keď sa pokúša postaviť na vlastné nohy, podrazí mu to opäť kolená.

Tommy – zavrhovaný syn, neporiadny brat a nezodpovedný chlap akoby po tejto strašnej udalosti nachádza zmysel a silu vrátiť sa do života prostredníctvom pomoci pre Grace a jej dcéry. Čoraz častejšie zavítava do ich

domu a snaží sa tráviť čas s bratovými malými princeznami, aby postupne spoločne prekonali hroznú bolesť a smútok, ktoré naplňali ich detské dušičky. V tomto období vznikajú naozaj veľmi podarené, humorné situácie, ktoré dodávajú tejto dráme osobitý šmrnc. Scény, pri ktorých sa nikto z vás neubrání vlne smiechu, v momente vystriedajú ďalšie, pri ktorých vám vôbec nebude do smiechu, skôr hrozí, že budete cítiť, ako vám tuhne krv v žilách. Emócie sú v oboch prípadoch veľmi silné a vy zrazu zistíte, že musíte všetko prežívať spolu s hrdinami tohto príbehu. Tobey Maguire, predstaviteľ Sama, prechádza v tomto filme cez situácie, ktoré si väčšina z nás nevie ani predstaviť. Je vystavený nepredstaviteľnej morálnej dileme, v ktorej zvíťazí pud sebazáchovy. Avšak dokonca života si zrejme nezodpovedá na otázku, či to stálo za to. Kedy je človek väčší hrdina, keď sa vráti za každú cenu živý z boja alebo keď v tom boji obetuje seba za druhého? Ani film vám odpoveď na túto otázku nenadiktuje, musíte ju nájsť sami.

Film Bratia by som zaradila medzi naozajstné skvosty filmového

priemyslu, hlavne pre jeho úžasný psychologický ponor do duše postáv. Co sa týka hudby je taktiež skvele prepracovaná a dotvára najmä emotívne pasáže. Okrem naozaj chytľavého gitarového soundtracku započujete vo filme aj skladby od U2 ako Winter a Bad. Za dôležité považujem aj poznamenať, že Samovu manželku - krásnu Grace, si zahrala pre mňa určite jedna z najtalentovanejších herečiek : Natalie Portman. Menej známe meno nesie predstaviteľ Tommyho (Jake Gyllenhaal), ale nepostrehla som, že by zaostával za svojimi známejšími kolegami a najmä ženské publikum určite očarí svojím mužským šarmom. Musím ešte podotknúť, že málokedy na mňa tak zapôsobia vedľajšie postavy ako tomu bolo v tomto prípade. Tie dve malé dievčatká zohrali naozaj nezastupiteľnú úlohu a dodali filmu okrem humoru aj nádherný pohľad na danú problematiku z ich vnímavej detskej perspektívy. Tento film vás proste úplne emocionálne pohltí. Ak sa rozhodnete navštíviť kino a pozrieť si film Bratia na veľkom plátne, garantujem vám, že túto investíciu budete považovať za prínosnú.

AdA

foto: imdb.com

Sv. Helena

Sviatok: 18. augusta
cisárovná
(255? - 330?)

Svätej Helene dávame titul cisárovná, lebo bola matkou cisára Konštantína Veľkého a jeho spolupracovníčkou pri pozdvihnutí kresťanstva zo stavu prenasledovania do slobodného rozvoja.

pravdepodobne v maloázijskej Bitýnii v meste Drepanum, ktoré neskôr Konštantín Veľký premenoval podľa mena svojej matky na Helenopolis.

Možno oprávnenne predpokladať, že Helena bola pôvabná a mala aj iné cenné vlastnosti, takže upútala vysokého rímskeho dôstojníka Konstancia Chlora, ktorý si ju aj napriek nízkemu pôvodu vzal za ženu. Asi v roku 280 sa im narodil syn Konštantín v meste Naissus, kde vtedy Konstancius zastával vysokú štátnu funkciu.

Helenino rodinné šťastie

Táto vzácna žena však nepochádzala z cisárskeho ani zo šľachtického rodu. Narodila sa okolo roku 255

však netrvalo dlho. Cisár Maximilián Hercules ponúkol Konstanciovi najvyššie úrady v Rímskej ríši. Aby

si ho lepšie pripútal, dal mu svoju nevlastnú dcéru Teodoru za ženu. Konstancius prijal cisárovi ponuky a Helenu prepustil. Nevieime nič o jej osude v rokoch, ktoré nasledovali po jej pokorení. Jej neverný muž sa stal roku 293 spoluvládcom a roku 305 cisárom Rímskej ríše.

Pre spravodlivosť treba však dodať, že hoci sa Konstancius pod cisárovým nátlakom zachoval voči Helene nespravodlivo, nebol zlý človek. Keď cisári Dioklecian a Maximilián rozpútali krvavé prenasledovanie, ktorému padlo za obeť nespočetné množstvo kresťanov, na území západnej Európy, kde vládol Konstancius Chlorus, kresťania okrem niekoľkých zrúcaných kostolov neutrpeli takmer nijakú škodu. Keď Konstancius roku 306 zomrel, legionári bez váhania vyhlásili jeho syna za nového cisára. Tým sa Konštantínovi otvorila cesta k vláde nad celou Rímskou ríšou. Jednou z pekných Konštantínových vlastností bola láska k matke. Len čo to bolo možné, vzal si ju na vladársky dvor a udelil jej cisársky titul „Augusta“. Tak sa Helena po približne 20-ročnom smutnom ponížení dožila vysokého uznania.

Po vyhlásení „Milánskeho ediktu“ v roku 313, ktorým sa priznáva kresťanom úplná sloboda, nastala v Heleninom živote nová éra. Keďže syn jej dovolil takmer neobmedzený prístup k cisárskej pokladnici, veľkodušná a nábožná Helena sa s ním takmer pretekala v budovaní kresťanských svätýň. V Ríme sa zaslúžila o postavenie kostola sv. Kríža a v Carihrade

chrámu zasväteného apoštolom. Niekedy v rokoch 324-326 si vykonala púť do Svätej zeme, kde dala postaviť v Betleheme Baziliku Narodenia a na Olivovej hore Baziliku Nanebovstúpenia. Stará kresťanská tradícia pripisuje cisárovnaj Helene nájdenie sv. kríža a nástrojov Kristovho umučenia na Golgote. Niektoré palestínske historické pramene z toho obdobia však svedčia skôr proti tejto domnienke.

Cisárovná Helena vynikala aj v dobročinnosti. Hlboko spolupocítila so všetkými, ktorí trpeli. Chudobným rozdávala šaty a peniaze. Neraz ich pozvala k svojmu stolu, pričom ich sama obsluhovala. Nebol jej ľahostajný ani osud odsúdencov. Zaslúžila sa o prepustenie mnohých väzňov, vyhnancom a odsúdených na nútené práce.

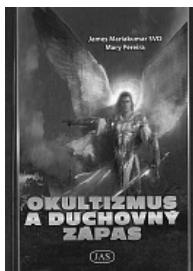
Cisárovná Helena zomrela niekedy medzi rokmi 328-330. Pochovali ju v Ríme pri Via Labicana v mauzóleu, ktorého zvyšky sa zachovali dodnes pod menom „Torpignattara“. Sarkofág z jej hrobu sa uchováva vo vatikánskych múzeách. No jej telesné pozostatky sa nezachovali na pôvodnom mieste. Po istom čase ich údajne Konštantín Veľký dal preniesť do Carihradu do mauzólea, ktoré dal postaviť pre seba. Odtiaľ sa potom dostali relikvie do rozličných krajín.

Cirkev uctievala cisárovnú Helenu ako svätú hneď po jej smrti a táto úcta je dodnes rozšírená tak na kresťanskom Východe ako aj na Západe.

AdA

Zdroj: internet

Knižné novinky u pani Firákovej

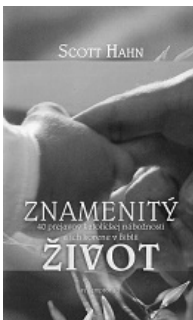

Okultizmus a duchovný zápas

autori: James Mariakumar a Mary Pereira

cena: 4€

Táto kniha chce pomôcť zorientovať sa v duchovnej vojne, ktorú vedie zlý proti nám, ľuďom, Božím deťom. Pomôže nám spoznať jeho zamaskované spôsoby boja, ale aj spôsoby obrany a protiútoku, na ktoré máme plné právo, lebo v Ježišovi Kristovi, našej božskej hlave sme už zvíťazili. Božie slovo a skúsenosti Božieho ľudu nám ukazujú, ako na to.

Znameníť život

autor: Scott Hahn

cena: 4,50€

Ak chce niekto o sebe povedať, že je dobrý katolík, nestačí nedeľná svätá omša, raz za čas svätá spoveď a prijatie Eucharistie. Je potrebné oveľa viac – každodenný život s Kristom. Scott Hahn ako konvertita postupne objavoval „drobnosti“, ktoré naplňujú život kresťana – katolíka a spôsobujú, že je príťažlivý, zaujímavý, neopakovateľný. Pritom neobjavil nič nové – len zistil, že sú to drobnosti, ktoré žijú svätci i celkom obyčajní ľudia počas celých dejín Cirkvi.

15 dní so svätým Pátróm Píom

autor: Jean Dominique Dubois

cena: 4€

Páter Pio (1887 – 1968) z Rádu menších bratov kapucínov je jednou z najznámejších postáv 20. storočia. Ako svätý František, ktorý dostal stigmy na sklonku života, Páter Pio nosil rany Ježišovho umučenia od začiatku svojho kňazského života – počas päťdesiatich rokov. Nespočítateľné zástupy ho vyhľadali, tisíce osôb mali milosť, že prostredníctvom neho nadobudli novú nádej. Ešte dnes je San Giovanni Rotondo, kde Páter Pio žil, preplnené. Okrem výnimočných darov tohto človeka vám knižka, ktorú držíte v rukách, umožní spoznať aj jeho intenzívny vnútorný život a predovšetkým to, čo ho charakterizovalo – jeho pokoru. Práve ona oslovuje a inšpiruje k novému rastu v našom duchovnom živote.

Láska hodná dávania

autor: Max Lucado

cena: 6,90€

Dochádza nám láska?

Zdá sa nám ťažké milovať? Len s ťažkosťami odpúšťame ľuďom navôkol? Trpezlivosť sa stáva ohrozeným druhom? Láskavosť zabudnutou cnosťou? Ak áno, je možné, že sme zabudli na jeden krok – na základný a prvý krok. Byť milovaní. Boh ma miluje. Osobne. Vrucne. Vášnivo. Iní mi tiež sľúbili lásku, no zväčša ma sklamali. Boh mi ju sľúbil a sľub dodržal. Miluje ma láskou, ktorá nikdy nesklame. A jeho láska – ak jej dovoľím – ma môže naplniť láskou hodnou dávania.

Romana Hlaváčová

foto: internet

Piatkové kresby detí

Martinka Šabová

Nicolas Barborík

Hanka Kopernická

Pre bystrejšiu hlavičku

Osemsmerovka:

BARANY, BODLIAK, BOSORKA, BRATIA, BUBON, BYDLISKO, CENINA, ČELENKA, ČLOVEK, ČREPINA, DEDIČSTVO, DELIKT, DIVÁCI, DOBROPIS, DOCENT, DOLOMIT, DOMINO, DORAST, ESTETIKA, HERCI, HNITIE, HONORÁR, HRABLE, INDIKÁTOR, INFORMÁCIE, INOTAJ, JAHODA, KABELKA, KAKAO, KANCELÁRIA, KASKADÉR, KLASIK, KLOKAN, KOLÓNIA, KONANIE, KORELA, KOTLÍK, KRASLICA, LAKOTA, LAVIČKA, LEPENKA, MAČKA, MATEMATIKA, MILODAR, MISKA, MLÁKA, NÁNOSY, NÁVOD, NETOPIER, NEVERA, OBRAD, ODMERKY, OMASTA, OPERETA, OVOCIE, PETARDA, PLAKETA, PODNIKANIE, POHREB, POLIENKO, POŠTÁR, POTRAVA, POVERA, POVESTI, PRÁVNÍK, PREMIÉR, PROTEST, PYTLIACI, RATRAK, RENOVÁCIA, REŤAZE, RIADOK, RIAVA, RITUÁL, SADENICA, SLANINA, SOLIVAR, SPOKOJNOSŤ, STANICA, STATOK, STRAVOVANIE, ŤAŽISKO, TOLERANCIA, TRÁVNICE, VIANOČKA, VODOMER, VRETNICA, VSUVKA, ZBROJNICA, ZELER, ŽALOBA

Vtipy

Povedala som lekárovi, že som si zlomila nohu na dvoch miestach. Odporučil mi, aby som už na tie miesta nechodila!

Idú dvaja skialpinisti a zrazu jeden spadne do priepasti. Ten druhý sa nahne nad priepasť a volá: "Jano si tam a žiješ?"
 "Som."
 "A si celý?"
 "Som celý."
 "A ruky aj nohy máš v poriadku?"
 "Hej mám!"
 "Aj chrbticu máš v poriadku, nemáš porušenú miechu?"
 "Nie nemám."
 "No tak čo tam toľko robíš? Vylez von!"
 "Nemôžem! Ešte som nedopadol."

Chlapec vběhol s krikem do vidieckeho obchodu:

- Pomôžte mi, prosím vás! Na neďalekej lúke rozzúrený býk naháňa môjho otca.
 - Ako ti mám pomôcť, chlapče?
 - Potrebujem ihneď nový film do kamery.

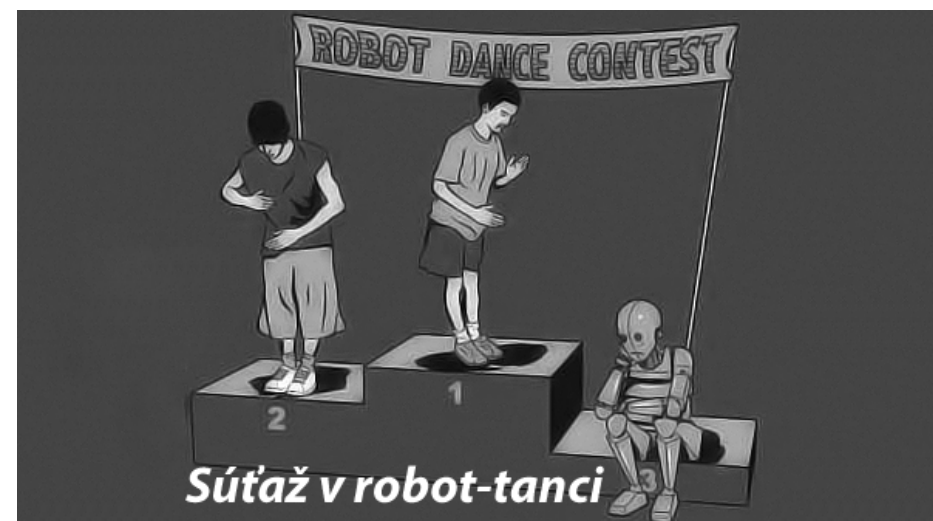
Mamička hovorí synovi:

- Janko, požičaj aj Aničke sánky!
 Janko odpovedá:
 - Jasné mami, my sa striedame. Anička chodí hore a ja dolu.

Viete čo je úplna zima? Keď ty hovoríš zima a druhý počuje ľad.

Tie čižmy, čo si mi nechal pred dverami, mi sedia dobre.
 Vrelá vďaka. Tvoj Mikuláš

Tučniak a zebra prišli do fotoateliéru. Fotograf sa pýta: "Fotočky chcete farebne?"

Skryť sa pri Bohu

„Chod' a schovaj sa aj ty, aj Jeremiáš, aby nik nevedel, kde ste.“
„... aby chytili pisára Barucha a proroka Jeremiáša, ale Pán ich skryl.“

Raz mi volal kamarát a povedal mi, že si čítal Sväté Písmo. Povedal, aby som si ho tiež otvoril a dal mi súradnice: Jer 36, 19 a Ž 142, 6 a dodal, že keď čítal tieto úryvky, spomenul si práve na mňa.

Tak som si povedal dobre. Chvála Pánovi. Pán na mňa myslí. Keď som to prečítal, došlo mi, o čom to asi bolo. Dlho netrvalo a Boh sa ma cez to dotýkal. Vnímam som, ako by som sa mal skryť v Pánovi. Odovzdať mu to, čo ma hnevá, mrzí, trápi, v čom som si nie istý, ... proste všetko. Skryť sa pri Bohu, odovzdať sa mu. Dať mu svoju vôľu, dať svoj život pod jeho krídla, otcovské krídla.

„Ty si moje útočisko, môj podiel v krajine žijúcich“ – toto Dávid spieval Bohu. Už dlhšie som to tak cítil, keď som sa modlil, znelo to v mojom srdci. On je moja opora, moja zástava, ktorá veje nado mnou, keď niečo robím.. či padám, či stojím, či som pohoršením, či vzorom. Stále je pri mne a priznáva sa ku mne. Nesťahuje svoj podpis z môjho života, keď som mu ho raz odovzdal. Bojuje za mňa spolu so mnou.

Je dobré byť pri Bohu. Určite to vieme a predsa váhame. Váhame byť s ním, hoci vieme, že nás miluje. Máme priateľov a priateľky, kamarátov, blízkych. Investujeme do nich čas. Keď si predstavím ako mi je dobre a ako sa príjemne cítim v ich prítomnosti, tak vo mne horí srdce akých vzácných ľudí okolo seba mám. Koľko zážitkov mám s nimi spoločných.

No pri Bohu je omnoho lepšie. Ponúka nám oveľa viac. Zadarmo. Chce, aby som sa pri ňom skryl. Hovorí mi, že ma potrebuje. Ak nám toto povie náš priateľ tu na zemi, tak bez váhania pôjdeme. Ak mi to povie Boh, tak tiež už nechcem váhať ani chvíľu. A on mi to hovorí! Som vďačný Bohu, nášmu Pánovi, že mi to hovorí. I za to, že mám vôbec takú možnosť to urobiť a skryť sa. Odovzdať sa mu celý, so všetkým, čo mám a ísť. Ísť s pocitom víťazstva a slobody. Nevie, kam inam by som sa skryl, ak nie pri Bohu. Som rád, že som urobil rozhodnutie a dal som Mu vo svojom živote šancu. Daj Mu ju aj ty! Daj Mu všetko! Daj mu samého seba!

foto: flickr.com

PodNebie

Dvojmesačník spoločenstva Dom chvály

nepredajné

júl - august 2010 č.20

**Neostalo ti
miesto pre Boha?**